

Vierentwintigste Zondag door het Jaar B

Sint Jozef (Bennebroek)

Zondag 12 September 2021

Wie is Jezus? De heilige Marcus stelt deze vraag in het midden van zijn evangelie. Voor het eerst erkent een van de leerlingen de identiteit van hun Meester: "Gij zijt de Christus"! Dit is: Gij zijt de Gezalfde, de Messias die wij verwachten, is de persoonlijke belijdenis van Simon Petrus.

Maar Jezus vraagt meer dan een belijdenis, hoe oprecht en diep ze ook mag zijn. Hij vraagt om Hem te volgen tot in Jeruzalem en spreekt niet meer in gelijkenissen: Hij kondigt zijn lijden aan. Nu is de sluier van Jezus' identiteit gescheurd: hun meester, de Messias, is de Mensenzoon, de lijdende Dienaar van de profeet Jesaja die door zijn lijden en sterven de mensen zal verlossen, zijn liefde is zo grenzeloos om zich op te offeren. Petrus wist eerst geen weg met dat kruis en Jezus zegt tot hem en tot ons dat zijn Kruis ook ons kruis is.

1. Een mentaliteit die in de kern egocentrisch is, kan opoffering niet begrijpen. Het kan ook liefde niet begrijpen. De persoon wiens begrip van liefde een middel is om in zijn of haar behoeften te voorzien, kan niet begrijpen dat echte liefde opoffering vereist. In feite, hoe dieper de liefde, hoe groter het offer.

Echtparen wier huwelijk zo gegroeid is dat ze kunnen zeggen dat ze nu veel meer verliefd zijn dan toen ze voor het eerst trouwden, erkennen dat ze nu elk meer opofferen dan toen ze voor het eerst getrouwd waren. Ze begrijpen elkaar beter omdat ze bereid zijn elkaar meer dan ooit te accepteren. De vrouw wiens leven draait om de zorg voor haar zieke echtgenoot, houdt nu meer van hem dan op hun huwelijksreis. De man die zijn vrouw ondersteunt als ze een slechte dag of week heeft, houdt van haar. Denk eens aan de offers die u brengt voor uw kinderen. Er is niets dat u niet voor hen zou doen, wat het u ook kost.

Christus' liefde voor ons was en is onbeperkt. Hij zou alles voor ons doen. Hij zou elk offer voor ons brengen. Petrus begreep het niet: hij wilde de kroon van zijn Meester maar niet het kruis. Hij protesteerde omdat hij een grens wilde stellen aan het offer van de Heer, en dus aan zijn liefde. Hij dacht zoals de wereld. Het zou even duren voordat Petrus de eisen van het christen-zijn zou leren, de eisen van ware liefde. Hij zou een van de eersten zijn van vele martelaren die getuigen van liefde zouden zijn.

2. Reninca is het pseudoniem van de dichteres Renée Lauwers (1923). Reninca staat voor Renata In Caritate (herboren in liefde). Zij maakte in een van haar gedichten beschouwingen bij twee geschenken, bij een kruis en een kroon. De kroon betoverde haar terwijl het kruis haar ergerde. Ze wierp het kruis weg en verloor daarbij de kroon. Ze ontdekte daarna de harde en diepe zin van het kruis. Ze voelde zich daardoor verbonden met het kruis van Jezus zelf.

"Een kroon en een kruis hebt gij mij in de handen gelegd.

Met een jubelkreet heb ik de kroon aanvaard en met stille verwondering het kruis, als een kind dat een geschenk ontvangt en niet begrijpt of het er blij mee moet zijn of bedroefd.

Met die kroon en dat kruis hebt Gij mij laten spelen zoveel als ik wilde en verdiept in het spel heb ik U vergeten die wacht naast mij.

Beurtelings heb ik uw beide geschenken betast en bestreeld en geliefkoosd: zij kwamen beide van U.

De kroon heeft mij begoocheld: alle aardse en wereldse schoonheid lag in haar gevat als verblindende juwelen.

Het kruis heeft mijn handen gekwetst: toornig heb ik het weggeworpen.

Maar onder het schrijven van mijn wonden verstild ben ik opgestaan: de flonkerende kroon rolde mij uit de schoot – en knielend heb ik het kruis aangestaard, dat wonderlijke, dat wonderlijkste geschenk van U.

Zijn ruwe hoekigheid bedwelmt niet, als de weke houding van de kroon, maar uit zijn schamele scherpte wijst een mysterie de oneindigheid aan.

En dan heb ik U gezien, die van in het begin mij gadeslaat, en zonder woorden alles wist."

3. Niemand van ons wil lijden. Maar als we echt liefhebben, dan zijn we bereid lijden te accepteren en onszelf te verloochenen zodat onze liefde dieper kan groeien. Erkennend dat dit volledig in strijd is met de denkwijze van een egocentrische samenleving, vragen we God om ons allemaal het vermogen te geven om lief te hebben en goed lief te hebben.

Volgens onderzoek uitgevoerd door George Gallup is 12% van de Amerikanen "zeer spiritueel toegewijd". Zij zijn degenen die echt begrijpen wat Jezus bedoelde toen hij zei: "Verloochen jezelf, neem je kruis op en volg mij." Dat onderzoek geldt ook bij ons: ook bij ons zijn er natuurlijk veel mensen en parochianen zeer spiritueel toegewijd.

Gallup zegt dat de leden van deze groep "op tenminste vier manieren een "ras" apart zijn van de rest van de bevolking:

1. Ze zijn gelukkiger.
2. Hun families zijn sterker.
3. Ze zijn toleranter tegenover mensen van verschillende rassen en religies.
4. Ze zijn gemeenschapsgericht. — Ze zijn betrokken bij het dienen van anderen.

Laten we onze Heer vragen om ons de moed te geven om met opofferende liefde te leven, om ons te helpen moedig het evangelie na te leven. Amen

Cadeautje: een gedachte van hl. Rafael Arnaiz

Mijn eigen kruis

"Het kruis van Christus! Wat kan men er meer over zeggen? Ik kan niet bidden, ik weet niet wat 'goed-zijn' is, ik heb geen religieuze geest, want ik ben vol van de wereld. Ik weet slechts één ding, dat mijn ziel vervult met vreugde, als ik mezelf zo arm aan deugden en zo rijk aan ellende zie; ik weet alleen dat ik een schat heb die voor niets of niemand zou veranderen: mijn kruis, het kruis van Jezus, dat kruis is mijn enige rust. Hoe kan ik dat uitleggen? Degene die dat niet heeft ervaren, kan niet vermoeden waarover het gaat."

Broeder Rafael Arnaiz